

Ahmet Hamdi Tanpınar

25.1.2001

Bugün Türk edebiyatının bir anıt ismi; şair, romancı ve edebiyat hocası Ahmet Hamdi Tanpınar'ın ölümünün otuz dokuzuncu yılı.

İşi ille de getirip İstanbul'a bağlamak gibi bir zorunluluk duymuyorsam da, Tanpınar'ın gerçek bir İstanbullu olduğunu söylemeden geçemeyeceğim.

Beni en çok, Tanpınar'ın Doğu dan Batı'ya taşınmamızın en telaşlı günlerinde, yörüklerin 'göç yolda düzeler' atasözüne rağbet etmemesi etkilemiştir. Tanpınar, her iki kültürü de çok iyi bilenlerden biriydi. Bir İstanbullu ya yakışır

biçimde bu iki kültürün sentezini yapma becerisini göstermişti. Bunu bütün eserlerinde görmek mümkündür.

Tanpınar'ın kitaplarını dönüp dönüp okurken, her defasında geçmişle bir muhasebe duygusu ve bir haz ürpertisi sarar içimi. Akıl ve duygunun birlikteliği de apayrı bir haslet sayılmalı.

Akıl bize Tanrı'nın en büyük armağanı. Ama ya şiirleri! Nasıl bir duyarlıktır, bunu Tanpınar'ın şiirlerini okurken yüreğimde hissederim.

Bizim hafızamız unutkanlıkla fazla malül. Bense, Haşim gibi, melali anlamayan nesle aşına değilim.

Ölüm gibi acı bir vesileyle de olsa, Tanpınar'ı bu yüzden anmak istedim.

Gerçek anma ise onun eserlerini yeniden okumakla mümkün.

Yoksa bir garip kent gazetesi yazannın köşesinde adının geçmiş olması, böylesine büyük bir edebiyat ustası için hiç yeterli olur mu?

TT-50778-9

Kişisel Arşivlerde İstanbul Belleği
Taha Toros Arşivi

* 0 0 1 5 0 7 7 8 9 0 0 6 *